

Buitengewone opwekking onder de kinderen in Elberfeld.

<https://hdl.handle.net/1874/355331>

glee

7

BUITENGEWONE OPWEKKING

onder de Kinderen

IN

E L B E R F E L D.

Een groot werk Gods is alhier door Zijne onbegrijpelijke genade ontstaan. Het is onbeschrijfelijk, en vele ervarene Christenen weten zich niets dergelijks te herinneren. De Geest Gods is bijna over gansche Scholen uitgestort. Kinderen van onderscheidene jaren zoeken den Heiland, en weenen tot Hem om vergeving hunner zonden. Zij komen ongevraagd bij hunne Leeraars, en bidden hun met tranen om vergeving hunner zonden. Kinderen van goddelooze ouders laten zich door niets afhouden om den Heere Jezus te zoeken, en zich aan Hem over te geven. Aan verscheidene oorden verzamelen zij zich onderling, en brengen aldaar uren in het gebed door: de een, na den anderen, bidt zoo hartdoordringend dat de ouders welke aan de deuren hen beluisteren, ja zelfs kwalijk gezinden, zich niet van tranen kunnen onthouden; dan sluiten zij hunne zamenkomsten met gezang, bijzonder met het vers uit het heerlijk heden-lied beginnende: » Rust u toe, gij Christen-lie-

den!" Dan, wat mogen deze kleinen bij deze gansch eigendommelijke uitdrukkingen gevoelen en denken? o dat wij toch ook maar zulke kinderen waren; zoo kinderlijk geloofden en baden!

Een kind van 8 jaren zeide: brengt mij niet meer in de opene lucht, geeft mij ook niets te eten, want heden avond om 7 uren zal ik bij mijnen Heere Jezus eten; dit kind was gezond en om 7 uren dood.

Des zondags om vier uren komen aan mijn huis bij de dertig jongelingen, om te zingen, te lezen en te bidden; deze munten uit in gaven en genade; ik heb hen eenmaal bezocht, en hoorde die lieve kinderen reeds van verre zingen; men kan zich bezwaarlijk zoo iets roerends voorstellen. Deze opwekking onder de kinderen strekt verre uit, en verwekt eene gansch bijzondere deelneming; de oude Christenen worden schaamrood, terwijl de jongelingen steeds heerlijk gedijen. De een na den anderen komt tot de zalige vergewissing dat zijne zonden in het bloed van Jezus vergeven zijn: en wanneer zulks geschied is komen zij gewoonlijk tot mij, om met gejuich en blijdschap te vermelden, wat de Heere aan hunne zielen gedaan heeft: als of het ware dat de Heiland niet alleen gezegd had: «word gereinigd!" maar ook: «vertoon uzelfen aan den priester." Onlangs kwam een jongeling bij mij, die zijne vreugde niet genoeg konde te kennen

geven met welke hij geheel doordrongen was. Drie a vier maanden had hij om vergeving zijner zonden gebeden; het ontbrak hem dus aan woorden om zijn dankgevoel te uiten. Eens op een maandag kwam hij uit mijn gezelschap, viel op zijne knieën, en riep onophoudelijk uit: Heere Jezus! neem mij toch ook aan! toen was het hem als of men hem met luider stemme toeriep: zijt getrouw tot den dood enz. Daar door werd hij vervuld met gejuich en vrolijkheid. Ik konde nog meer opmerkelijke voorvallen van dien aard aanvoeren, doch dit eene is voldoende. Tweede Kerstdag waren in mijne verzameling 181 jongelingen, den 2 Jan. 150 tot 160; het slechtste weder konde hen hiervan niet terug houden.

Voor de jonge dochters konde men sinds lang geene bekwame verzamelplaats vinden. Somwijlen nam de Gereformeerde Do. H. zich harer aan; doch zij schenen lang als verstooten te zijn. Thans heeft vriend *Van der Heidt* raad geschaft. Zij komen des dingsdags afzonderlijk te zamen, en in de laatste bijeenkomst telde men er over de honderd; en het ontbreekt in alle bijeenkomsten steeds aan genoegzaame plaats.

Dit alles heeft dan ook dienstbaar moeten zijn, om de oudere Christenen op te wekken en te verlevendigen, zoo dat alom het vuur der Goddelijke liefde helder brandt. Alle zijn vol lof en dank, en wanneer de een of ander de

verzekering der genade ontvangen heeft, wordt zulks als een loopend vuur onder alle Christenen verspreid, en verwekt een nieuw leven en vernieuwde stof tot dankzegging en lof. De kerken zijn ook ten allen tijde opgevuld met hoorders. In mijn laatste avondgebed, des dingsdags, konden de vrouwen in de kerk geen plaats bekomen. Ook heeft zich alhier een Comité van Christelijke vereeniging geformeerd. — In Keulen, zegt men, dat mede eene groote opwekking plaats heeft, inzonderheid onder de Roomschegezinden, welke met hunne Protestantsche broederen in de liefelijkste eendragt en gemeenschap leven; gelijk ook in Mulheim en Matmen.

Zoo ver de brief van een Elberfeldsch Geestelijke.

Ik heb hier niets bij te voegen (zegt de schrijver) dan te zeggen: « Als deze zwijgen zullen de steenen haast roepen.” Hebt gij niet gelezen: « Uit den mond der kinderkens en der zuigelingen heb ik mijnen lof bereid?” Ja, Heere Jezus! kom toch haastelijk! en keer bij Uwe kinderen in, terwijl de wijzen en verstandigen, deur en venster voor U meer en meer toesluiten. — En gij, voorstanders der Gemeente Gods! zoekt deze opwekking te bevorderen, opdat ze niet versterve, en opdat al wat adem heeft den Heere love! Amen.

*Noodwendig Middel om de kinderen de
H. Schrift regt te doen waarden
en bruikbaar te maken.*

Het is een gewigtig stuk in de Christelijke opvoeding, om de teerdere kinderharten eerbiedige liefde in te planten voor de H. Schriften, en hen daardoor tot een kinderlijk en getrouw gebruik van het zaligmakend Woord van God te gewinnen. Weldenkende Ouders en Leeraars, welke 's Heeren Woord als een onschatbaar kleinood op den weg naar de eeuwigheid kennen en waarden, maken zich zulks gaarne tot een' plicht daar zij bij eigene ervaring weten, hoe het alle goddeloosheid en wereldsche begeerlijkheid leert verzaken; hoe het onweten-den en dwalenden onderwijst; hoedanig het aangevochtenen en zwakken troost en sterkt, en geloovigen een blik in Gods vaderhart, en in de onbegrensde eeuwigheid, opent. Dit Woord is eene lamp voor hunnen voet en een licht op hun pad; het is een versterkend voedsel voor hun geloof, hetwelk hunne harten niet kunnen ontberen. Zij weten daarom voor hunne kinderen niet getrouwer te zorgen, dan wanneer zij hen de H. Schriften regt hoog zoeken te leeren waarden. Zij leerden van de Vaderen des Ouden en Nieuwen Verbonds des Heeren Woord niet alleen met de diepste hoogachting aannemen, maar ook met de grootste zorgvuldigheid en getrouwheid hunnen kinderen.

hetzelve aanbevelen. God zelf heeft dit zijn Woord aan Josua, den getrouwen heirvoerder zijns volks, hoogst nadrukkelijk bevolen, Jos. 1 vs. 7; en daar hij zich bij het opvolgen van dit bevel zoo wel bevonden had, zoo konde hij zich bij het eindigen van zijnen loopbaan niet onthouden, eene hartelijke aanbeveling van dit Boek als zijnen laatsten wil zijnen volke na te laten, volgens Jos. 23 vs. 6. Zoo ook de stervende David, die de hooge waarde van dit Goddelijk boek zelf had ondervonden, en in zijne Psalmen hoogelijk bewonderde, gaf aan zijnen Troonsopvolger dezelfde vermaning 1 Kon. 20 vs. 3; en van Abraham geeft God zelf dit roemrijk getuigenis Gen. 18 vs. 19, als eene groote eigenschap, dat hij zijnen kinderen en zijnen huize beval, dat zij de wegen des Heeren zouden houden, en doen hetgene regt en goed is. Waarom zouden het de Christenen van onzen tijd niet tot eenen gewigtigen pligt maken, eerbiedige liefde voor de H. Schrift in hunne kinderen te verwekken, en hun dit Goddelijk boek met lust en een getrouw geweten leeren gebruiken, daar het in onze dagen vooral behoefte is om de kinderen, in hunne vroege jeugd, tegen de heerschende minachting des Bijbels te vermanen.

Om dit groote doel te kunnen bereiken, verdienen de navolgende stukken bijzondere opmerking:

1) Moeten wij onze kinderen door ons eigen voorbeeld overtuigen, welk een kleinood de H. Schrift in onze oogen is.

2) Men moet de kinderen regt klaar, en bij herhaling, aantoonen, welk verval er bij den mensch ontstaat door het gering schatten en misbruiken der H. Schrift; en tot welk een *Gode-behagelijk, edel en zalig* leven, in deze wereld en in de toekomstende, het regt gebruik van het woord van God ons henen leidt.

3) Hiermede moet gepaard gaan, hun met de Goddelijke *beloftenissen* en *bedreigingen* bekend te maken, die door in het oog vallende voorbeelden uit de H. Schrift en onze lotgevallen bevestigd worden.

4) Make men de kinderen regt vroeg met de Bijbelsche Geschiedenis bekend, en leere hun korte en krachtige spreuken.

5) Met de aankomelingen leze men vlijtig in de H. Schrift, doch vermoeje hunne aandacht niet te zeer, door te veel op eenmaal te lezen. Men behandle hen bij voorkeur daarbij liefderijk. en bevljtige zich om hun dit lezen aangenaam te maken.

6) Men gewenne de kinderen van den beginne aan, met opmerkzaamheid en met verstand te lezen; daartoe is noodig, dat men hen, van tijd tot tijd, over het gelezene op eene catechetische wijze ondervrage.

7) Bij voorkeur moeten zij door herinnerin-

gen en voorbeelden opgewekt worden, niet maar te lezen en te leeren, om daardoor vele kundigheden te bekomen voor hun hoofd, maar hoofdzakelijk voor hun hart.

8) Men moet hen gewennen omtrent het gelezene te *bidden*; opdat hetzelfde eenen *krachtigen* en *bijblijvenden* indruk in hunne harten te weeg brenge, om hetzelfde in een eerlijk en goed hart te bewaren; daar aan gestadig te denken, en met kinderlijke getrouwheid op te volgen.

Gedrukt en te bekomen bij M. WIJT & ZONEN,

a 5 Cents.